

Sygn. akt II K 161/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Aleksandra Grzelak - Kula

Protokolant Karolina Pałka

po rozpoznaniu 2 lipca 2020 r., 20 października 2020 r. i 24 listopada 2020 r.

sprawy **P. D.**

PESEL: (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 01 listopada 2019 r. w S. przy ulicy (...) woj. (...) kierując pojazdem marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), naruszył nieumyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że nie zachował należytej ostrożności i bezpiecznej odległości od omijanej pieszej W. Ł., wskutek czego wyżej wymieniona doznała obrażeń ciała w postaci podejrzenia złamania nasady bliższej IV kości śródstopia stopy skutkujących naruszeniem czynności narządów na okres powyżej dni siedmiu,

to jest o czyn z art. 177 § 1 k.k.

I. ustala, że oskarżony **P. D.** dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej, czym wyczerpał znamiona czynu z art. 177 § 1 k.k. ustalając jednocześnie, że wina i społeczna szkodliwość czynu oskarżonego nie są znaczne i na podstawie art. 66 § 1 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne warunkowo umarza na okres roku próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego **P. D.** zadośćuczynienie za doznaną krzywdę na rzecz W. Ł. w kwocie 400 zł;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 629 k.p.k. i art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego **P. D.** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 234,89 złotych, w tym 80 złotych opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 161/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

<p>do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. <u>USTALENIE</u> <u>FAKTÓW</u></p>			
<p><i>Fakty uznane za udowodnione</i></p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. D.	1 listopada 2019 r. w S. przy ulicy (...) kierując pojazdem marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) naruszył nieumyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że nie zachował należytej ostrożności i bezpiecznej odległości od omijanej pieszej W. Ł., wskutek czego doznała ona obrażeń ciała w postaci podejrzenia złamania nasady bliższej IV kości śródstopia stopy lewej skutkujących naruszeniem czynności narządów na okres powyżej dni siedmiu.	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1 listopada 2019 r. P. D. wraz z żoną przejeżdżał koło cmentarza w S. samochodem S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) ulicą (...). Jechał z niewielką prędkością. Przy cmentarzu poza jezdnią stała grupka dzieci i młodzieży sprzedających znicze. W. Ł. stała tyłem do jezdni i w chwili, gdy przejeżdżał koło niej P. D., zrobiła krok w tył. P. D. nie zachował odpowiedniego odstępu od pieszej i najechał na jej lewą stopę prowadzonym przez siebie samochodem. W. Ł. przewróciła się.</p> <p>Jezdnia w tym miejscu ma szerokość 3 m.</p>	wyjaśnienia P. D.	94-96, 117	
częściowo zeznania W. Ł.	31-35, 124		
częściowo zeznania L. F.	64-65		
zeznania M. Ś.	68-70, 126		
opinia dot. M. Ś.	126v		
protokół oględzin miejsca	5-9 (czytelny odpis k. 10-13)		
zeznania M. D.	26-28		
Wskutek najechania na stopę W. Ł. doznała podejrzenia złamania nasady bliższej IV kości	opinia biegłego	53	

śródstopia stopy, co spowodowało naruszenie czynności narządów na okres powyżej dni siedmiu.			
P. D. nie był karany przestępstwa.	dane o karalności	101	
Stan pojazdu nie miał wpływu na zaistnienie i przebieg wypadku.	opinia biegłego	47-48	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. <u>OCena DOWODÓW</u>			
2.1. <u>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego P. D.	Sąd uznał je za wiarygodne. Od początku P. D. przedstawiał zdarzenie w taki sam sposób zarówno co do swojego zachowania, jak i co do postępowania pokrzywdzonej. Są przy tym co do zasady zgodne z pozostałymi dowodami, tj.	

		<p>co do tego, że oskarżony poruszał się samochodem powoli, że zareagował na upadek pokrzywdzonej, został przy niej aż do przyjazdu jej ojca i następnie pogotowia ratunkowego.</p> <p>Jego wyjaśnienia w zakresie wkroczenia na jezdnię są odmienne od zeznań pokrzywdzonej i zeznań świadka L. F., które twierdziły, że pokrzywdzona nie zrobiła kroku w tył. Są jednak zbieżne z zeznaniami M. Ś., który konsekwentnie i stanowczo wskazywał na ten fakt i sąd dał im wiarę. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie znajdują także potwierdzenie w zasadach logiki.</p>
zeznania M. Ś.	<p>Chłopiec ten w chwili zdarzenia stał w grupce razem z W. Ł. i L. F.. Choć ma dopiero 11 lat, rzeczowo i w sposób opanowany składał zeznania. Podczas przesłuchania na Policji i przed sądem wskazał na to, że pokrzywdzona wkroczyła na jezdnię. Był tego pewien i stanowczo to stwierdził. Sąd wziął przy tym pod uwagę, że M. Ś. nie miał powodów, by sprzyjać oskarżonemu, jest całkiem obcy dla niego, był przypadkowym świadkiem zdarzenia. Brak jest przy tym jakichkolwiek zastrzeżeń co jego prawdomówności, zdolności postrzegania czy</p>	

	wpływu innych osób na jego relację, co wynika z opinii biegłej psycholog.	
zeznania W. Ł.	<p>Jej zeznania sąd ocenił jako wiarygodne z wyjątkiem okoliczności dotyczącej wkroczenia na jezdnię. Fakt ten jest sprzeczny z wyjaśnieniami oskarżonego i zeznaniami M. Ś., które sąd uznał za wiarygodne. Zdaniem sądu twierdzenie, że W. Ł. tylko pięty wystawały poza krawędź placu, jest nieuprawnione. Należy bowiem dostrzec, że została potrącona przednim kołem, skoro oskarżony zauważył ją dopiero na wysokości słupka swojego samochodu. Gdyby zatem stała nieruchomo, nawet z piętą wystającą poza obręb placu przed bramą cmentarza, zostałaby najechana przednią częścią auta. Pokrzywdzona musiała poruszyć się, skoro doszło do jej potrącenia już w czasie przejazdu przez oskarżonego, tym bardziej że na pojeździe oskarżonego nie było żadnych śladów uzasadniających twierdzenie, że uderzył pokrzywdzoną częścią karoserii.</p> <p>Co istotne pokrzywdzona została uderzona w lewą stopę, co przy uwzględnieniu jej umiejscowienia względem jezdni i nadjeżdżającego</p>	

	<p>samochodu daje podstawy do przyjęcia, że rzeczywiście zrobiła krok do tyłu. Gdyby bowiem wystawały jej tylko stopy i stałaby w tej pozycji nieruchomo, wówczas mogłoby dojść do uderzenia jej, ale w prawą stopę.</p>	
<p>zeznania L. F.</p>	<p>Z tych samych względów sąd uznał za niewiarygodne zeznania tego świadka w zakresie twierdzenia, że pokrzywdzona nie zrobiła kroku w tył. W pozostałym nie budzą one wątpliwości.</p>	
<p>protokoły oględzin, dane o karalności, opinia lekarska, opinia biegłego techniki samochodowej, ustna opinia psychologa</p>	<p>Wszystkim dokumentom sąd dał wiarę. Pochodzą od uprawnionych osób, zostały sporządzone we właściwej formie. Opinie biegłych są jasne, pełne i nie zawierają sprzeczności. Lekarz wydał swoją opinię po przeanalizowaniu dokumentacji medycznej, zaś biegła psycholog opinię złożyła po przesłuchaniu małoletniego świadka, podczas którego była obecna. Opinia wydana przez biegłego z zakresu techniki samochodowej opiera się na oględzinach i badaniu elementów samochodu oskarżonego. Sąd nie dostrzegł powodów, by kwestionować którykolwiek ze znajdujących się w aktach dokumentów, nie były one</p>	

	także podważane przez strony.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	zeznania E. J.	Zeznania tego świadka były nieprzydatne, ponieważ E. J. była nieobecna w czasie zdarzenia, oddaliła się umyć ręce.	
3. <u>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</u>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.1. Warunkowe umorzenie postępowania	I	P. D.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

P. D. prowadząc 1 listopada 2019 r. w S. w pobliżu cmentarza samochód S. (...) nie zachował należytej ostrożności i odpowiedniej odległości podczas przejeżdżania obok grupy pieszych, wśród których znajdowała się W. Ł.. W czasie wykonywania tego manewru pokrzywdzona cofnęła się, wskutek czego P. D. najechał kołem swojego samochodu o jej stopę powodując uraz w postaci podejrzenia złamania nasady bliższej IV kości śródstopia stopy lewej.

Art. 23 ust. 1 pkt 2 zdanie pierwsze ustawy z 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym nakazuje przy omijaniu zachować bezpieczny odstęp od omijanego pojazdu, uczestnika ruchu lub przeszkody, a w razie potrzeby zmniejszyć prędkość.

Omijanie polega na przejeżdżaniu obok nieporuszającego się pojazdu, uczestnika ruchu lub przeszkody. Przepis ten nakłada na kierującego obowiązek zachowania bezpiecznego odstępu, który rozumiany jest jako tak duży, aby w razie nieprzewidzianego zachowania się pieszego nie nastąpiła kolizja z nim (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 24 lutego

1982 r., V KRN 313/81, zob. także komentarz do art. 23 Prawa o ruchu drogowym, Pawelec 2005). W praktyce należy rozumieć, że odległość ta to nie mniej niż 1,5 m. Oznacza to, że kierujący musi być przygotowany na nieprzewidziany ruch pieszego i tak dostosować odległość podczas przejeżdżania obok niego, aby zagwarantować bezpieczeństwo. Mimo więc tego, że W. Ł. cofnęła się, czym przyczyniła się do zaistnienia wypadku, to oskarżonego obciążał obowiązek zachowania odpowiedniego, bezpiecznego odstępu od pieszej. Biorąc pod uwagę, że jezdnia w miejscu zdarzenia ma 3 m szerokości, nie było kłopotu z zachowaniem sporej odległości od pokrzywdzonej w taki sposób, żeby bezpiecznie ją ominąć, nawet gdyby nieoczekiwanie wkroczyła na jezdnię. Warto w tym miejscu zauważyć, że krok wykonany przez pokrzywdzoną nie mógł być duży. W świetle zasad doświadczenia życiowego należy przyjąć, że mogło to być maksymalnie 30-40 cm, a zatem odpowiedni odstęp zachowany przez oskarżonego podczas omijania powinien zagwarantować bezpieczeństwo pieszej.

Oskarżony działał nieumyślnie - powinien przewidzieć, że podczas

omijania pieszej mogą zmienić się warunki, lecz na skutek niezachowania wymaganej bezpiecznej odległości od pokrzywdzonej najechał na jej stopę. Wskutek tego W. Ł. doznała urazu naruszającego czynności narządów na okres powyżej 7 dni. Zachowaniem tym P. D. wypełnił znamiona występkę z art. 177 § 1 k.k.

Sąd uznał, że właściwą i wystarczającą reakcją na zachowanie oskarżonego jest warunkowe umorzenie przeciwko niemu postępowania. P. D. nie był dotychczas karany, zareagował natychmiast na to, co się stało, pozostał na miejscu zdarzenia aż do przyjazdu karetki. Do zdarzenia doszło w święto zmarłych, gdy ruch w pobliżu cmentarzy jest mocniej niż zwykle nasilony. Poruszał się z małą prędkością, do naruszenia zasad bezpieczeństwa doszło na skutek jego nieumyślnego działania, a do tego piesza przyczyniła się wykonując ruch w kierunku samochodu oskarżonego.

Od zdarzenia upłynął ponad rok, P. D. ma 51 lat, nie naruszał dotychczas prawa. Po zdarzeniu zachował się odpowiedzialnie, zainteresował się stanem pokrzywdzonej, zaczął z nią do czasu przyjazdu jej ojca i karetki. Roczny

okres próby jest, zdaniem sądu, wystarczający do poddania go próbie.			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. <u>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</u>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. D.	II		W. Ł. w związku z doznany urazem cierpiała, trafiła do szpitala na badania. Sąd ocenił, że należy jej się zadośćuczynienie za doznany krzywdę w kwocie 400 zł. Jest to kwota odpowiednia do rodzaju i długotrwałości doznanego urazu.
5. <u>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</u>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

6. inne zagadnienia	
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>	
7. <u>Koszty procesu</u>	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	<p>Od oskarżonego zasądzono na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe. P. D. ma stały dochód w kwocie ok. 4000 zł, który pozwoli mu te koszty zapłacić. Brak było podstaw do odstąpienia od zasady obciążania oskarżonego kosztami. Kwotę opłaty sąd określił na 80 zł biorąc pod uwagę wysokość dochodów oskarżonego.</p>
6. <u>1Podpis</u>	
ZARZĄDZENIE	
1. odnotować	

2. odpis wyroku z
uzasadnieniem doręczyć
Prok. Rej. w Jeleniej Górze

3. kal. 14 dni.

21.12.2020.